

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010221
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4217010221.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného L. V., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa 208 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L. V. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 08.02.2018, sp. zn. 3T/43/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 03. mája 2018 takto

o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

L. V., narodený XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M.,
K. číslo XX/XX, toho čas vo väzbe v Ústave výkon
väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra

o d s u d z u j e

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona (po nezistení žiadnych poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste obžalovanému uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/92/2017 z 06.09.2017, obžalovanému doručený 14.09.2017 (ktorý nadobudol právoplatnosť 12.10.2017), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 08.02.2018, sp. zn. 3T/43/2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného L. V. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa 208 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

v období od presne nezisteného dňa mesiaca júl roku 2012 až do 25. októbra 2016 na rôznych miestach bydliska v rôznych prenájmoch v obci Z., okres O. K. a následne v meste M. na ulici K. v byte číslo XX/XX svoju družku W. Y., narodený XX.X.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, najmä pod vplyvom alkoholu pravidelne najmenej raz týždenne napádal slovné spôsobom, že jej nadával, používajúc rôzne vulgarizmy na jej osobu, ponižoval ju, označoval ju za kurvu, vyhrážal sa jej, že ju zabije a ich deti dá do ústavu, vyhrážal sa jej fyzickou likvidáciou a tiež ich detí, opakovane ju obviňoval z nevery a tiež ju upodozrieval, že má milenca, s ktorým sa stýka, napádal ju tiež fyzickým spôsobom, že ju počas slovných atakov udieral rukou alebo päšťou do oblasti tváre a hlavy, až jej začala tiecť krv z úst, alebo z nosa, avšak so spôsobenými fyzickými zraneniami, najčastejšie poraneniami pier a modrinami, sa neodvážila ísť na lekárske ošetrenie za celé toto obdobie ani raz, pričom vplyvom tohto konania obvineného došlo k poškodenej zhoršeniu jej psychického stavu spojeného so somatickými prejavmi, ako aj s takým prejavom a symptómom, ktoré preukazujú prítomnosť syndrómu týranej osoby, konanie ktoré vyvrcholilo dňa 25. Októbra 2016 kedy v čase okolo 03.00 hod., v ich byte v M. na K. ulici XX/XX opäť pod vplyvom alkoholu napadol poškodenú vulgarizmami a vyhrázaním sa, že ju zbije, že ju podreže a že je len kurva, zhodil zo steny poličku a porozbíjal všetky predmety z nej, vrátane sklenených pohárov, po čom poškodenú fyzicky napadol spôsobom, že jej svojou ľavou rukou dal facku do tváre, v konaní ktorom mu v ďalšom zabránila privolaná policajná hliadka

Za tento trestný čin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona zistiť príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona a podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody jedenásť rokov, na výkon ktorého podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/92/2017 z 06.09.2017, obžalovanému doručený 14.09.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti napadnutému rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, teda včas, podal odvolanie obžalovaný a to smerujúce do jeho výrokov o vine, treste ako aj konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku, ktoré odôvodnil jednak prostredníctvom svojho obhajcu a jednak sám.

V týchto písomných podaniach obžalovaný v súhrne zopakoval svoje obhajobné tvrdenia teda, že zažalovaného skutku sa nedopustil, celé je to vykonštruované poškodenou W. Y., ktorá nikdy v dôsledku ňou uvádzaných fyzických útokov z jeho strany nevyhľadala lekára, prípadne ak jej spôsoboval ťažké príkorie mala vyhľadať odborného lekára, psychiatra, k čomu z jej strany nikdy nedošlo.

V ďalšom poukazoval na porušenie jeho práv na obhajobu, nakoľko nebolo vyhovené jeho návrhom na vykonanie dôkazov, a to jednak dopočutím samotnej poškodenej, svedka Z. F., ktorým mienil položiť otázky za účelom objasnenia veci, ako aj výsluchom nestranných svedkov, a to pracovníkov Úradu práce sociálnych vecí a rodiny z Komárna a z Nových Zámok, ktorí k nim chodili na kontroly a mohli sa vyjadriť k trestnému činu či sa stal alebo nie.

Zo všetkých týchto dôvodov Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jeho písomného petítu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že celé to bolo vykonštruované zo strany poškodenej v dôsledku jej nevery ako aj svedkov, ktorý v jej domácnosti naďalej zotrávajú, chce preukázať svoju nevinu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie, v rámci rozsahu revíznej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku na základe včas obžalovaným podaného odvolania preskúmal výrok o vine a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolanie obžalovaného smerovalo, ako aj konanie napadnutému rozsudku predchádzajúce a to aj v rozsahu zistenia prípadných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 317 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine a o treste. Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil ani žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu. Preto resp. aj preto skutkové zistenia, ktoré mal súd prvého stupňa za preukázané, vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo aj v ich súhrne a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v tomto smere v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a tiež prečo nevyhovel návrhom obžalovaného na vykonanie ďalších dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako na správne poukazuje.

Pokiaľ ide o odvolaním obžalovaného konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku vytýkané nezistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o vine obžalovaného, ani odvolací súd nepovažoval za potrebné dopočuť v prejednávanej veci poškodenú W. Y. (ktorá bola v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní riadne vypočutá, pričom obhajcovi obžalovaného bolo poskytnuté právo tejto svedkyni kladenie otázok).

Pokiaľ ide o svedka Z. F., boli splnené zákonné podmienky na prečítanie výpovede tohto svedka z prípravného konania podľa ustanovenia § 263 odsek 3 písmeno a/ Trestného poriadku, ktorý postup nie podmienený súhlasom obžalovaného a ani prokurátora.

K argumentácii obžalovaného, že jeho návrhy na doplnenie dokazovania ohľadne výsluchu pracovníkov úradu práce, ktorí navštevovali ich domácnosť neboli súdom prvého stupňa akceptované, a teda došlo ku kráteniu jeho práv na obhajobu, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ani v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom prvého stupňa návrh na vykonanie takéhoto dôkazu zo strany obhajcu a tiež ani zo strany obžalovaného podaný nebol.

Pokiaľ ide o ostatné, hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa odvolaním obžalovaného vytýkané nedostatky, tieto odvolací súd nepovažuje ani za opodstatnené, ani za (z hľadiska rozhodnutia o vine obžalovaného) relevantné.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky resp. úplné právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného nepovažuje odvolací súd tieto za potrebné doplniť a zmeniť v žiadnom smere.

Taktiež právne posúdenie konania obžalovaného ako zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa 208 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, je súladné so zákonom, nakoľko obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil skutkové podstaty tohto úmyselného trestného činu (zločinu) tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Pri nepochybne správnom právnom posúdení skutku obžalovaného súd prvého stupňa obžalovanému ukladal trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby uvedenej v § 208 odsek 3 Trestného zákona (sedem rokov až pätnásť rokov), pričom u obžalovaného správne a opodstatnene nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno Trestného zákona, naopak opodstatnene zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený).

Obdobne opodstatnene zistil, že u obžalovaného prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu avšak opomenul ho označiť príslušným ustanovením podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona (vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/92/2017, nakoľko skutok v posudzovanej veci (25.10.2016) obžalovaný spáchal skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz (doručený mu bol 14.09.2017) Okresného súdu Komárno sp. zn.2T/92/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 12.10.2017.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu jednak správne použil ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona, avšak opomenul slovne vyjadriť, že ukladá súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona. Ukladal sa trest odňatia slobody za aplikovania tzv. zásady zostrenia (asperačná zásada), kedy po upravení základnej trestnej sadzby sa trest mohol ukladať v rozpätí sedem rokov až dvadsať rokov. V dôsledku zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby, sa potom pri ukladaní trestu opodstatnene neaplikoval odsek 4 ustanovenia § 38 Trestného zákona ale odsek 7 tohto ustanovenia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku síce tvrdí, že pri určení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 Trestného zákona, v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku však neuviedol, akými úvahami (vrátane právnych) sa spravoval, keď dospel k záveru, že iba trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov nepodmienečne je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 odsek 3 Trestného poriadku ak odvolací súd preskúma všetky výroky rozsudku, ale chybná je len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti, ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktoré mal odvolací súd za zistené a preukázané, a s prihliadnutím aj na ďalej (nižšie) uvedené právne úvahy, s ktorými sa odvolací súd spravoval pri posudzovaní zistených skutočností podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázke trestu, považujúc výrok o vine napadnutého rozsudku za vykonaným dôkazom opodstatnený a za zákonu zodpovedajúci, na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona (po nezistení žiadnych poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní osem rokov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste obžalovanému uloženom trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/92/2017, ktorý bol obžalovanému doručený 14.09.2017, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd mal za to, že takto uložený trest obžalovanému v v prejednávanej veci a to súhrnný, tak pokiaľ ide o jeho druh ako aj jeho výmeru, je spôsobilý vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, a to v oblasti individuálnej aj v oblasti generálnej prevencie, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.